

Mojca Debeljak, terapevtka

ČUDEŽNA MOČ JE V NAS SAMIH

»Slej ko prej se vsakdo znajde na križpotju, kjer išče odgovor o izbirah, ki se mu ponujajo. Odločitve nikoli niso lahke. Svet te posrka v energijska polja kolektivne zavesti, strahov, kriz, borb ... tako močno postaneš prežet s hitrostjo na dirkališču sveta, da pozabiš nase. Živiš za stvari, ki minejo. Vse teče hitro, skoraj brez zavedanja. Dihanje izgublja pomen, ljubezen izhlapeva kot denar na bančnih računih. In najhujše je, da misliš, da je vse to resnica.

Najtežje je spoznati, da je to zgolj realnost znotraj tebe. To je tvoje doživljanje sveta. Sam ustvarjaš filter, skozi katerega v svetu iščeš in opaziš tisto, kar o njem tudi misliš,« pravi Mojca Debeljak. Raziskuje življenje, podzavest in intuicijo. Zanima jo vse, kar je skrito očem, kar poteka v ozadju posameznika.

Mojca je pred leti iz uspavanega stanja zbudil klic po preživetju. Materin klic. Njena smrt ji je podarila priložnost, da spozna svoj dar. O njem pravi takole. »Naključja so me pripeljala do spoznanja, da lahko vidim avro, človeško biopolje, kjer se odslikava posameznikova zgodovina in sedanost. Zame je to velik čudež, še danes, čeprav vem, da tihi glas intuicije vsi nosimo v sebi, a ga še ne znamo uporabljati v vseh razsežnostih, ki jih ponuja. Ta glas nam šepeta o vseh informacijah, ki so zemeljske in točne. Natančno nam zna opisati, kaj se dogaja s posameznikom, kakšne zdravstvene težave ima, podzavestne vzorce, odnose in čustva. Mnogokrat se mi tako zdi, da lahko vidim skozi ljudi ... vedno sem, le da temu nisem dajala pozornosti. Izguba mame mi je odprla oči, njena ljubezen me je bodrila, da sem poiskala sebe in sem korenito spremenila svoje življenje.«

Začela je delati z ljudmi. Brez zavestne želje. Vse se je zgodilo nekako spontano. Šla je skozi številna ezoterična in alternativna izobraževanja. Njena intuicija jo je presunila. Skeptična nad tem novim odkritjem znotraj sebe je bila željna odgovorov, ki jih v klasičnem formalnem izobraževanju ni dobila. »Pristala sem v šoli Marjana Ogorevca in se zakopala v knjige, da bi našla odgovore. Želela sem vedeti, kako je možno, da zaznam nekaj, za kar si niko-

li nisem mislila, da sploh obstaja. Duša, duh, esenca življenja. Izobraževanja in želja po razumevanju sta me gnali naprej, zajadrala sem v raziskovanje telesa, anatomije, patologije, spoznavala sem moč misli. Nekje vmes sem spremenila odnos do sebe, do življenja,« je povedala.

Prek meditacije, športa, narave, opazovanja življenja in številnih ljudi, ki so se že obrnili nanjo zaradi čustvenih ali zdravstvenih težav, je odkrivala, da se odpira neskončnim potencialom, ki jih vsak človek nosi v sebi. Žal se jih večina ne zaveda. V Kranju je nastal topel in varen kraj za vse, ki verjamejo v nekaj več, predvsem pa v sebe. Mojca skozi različne pristope in tehnike posamezniku pomaga ozavestiti skrite misli, najgloblja prepričanja, blokade v telesu. Verjame v moč energije, ki poganja vse in tudi zdravi. Svoja bioterapevtska znanja in sposobnosti globoko ceni in verjame, da je sama zgolj orodje v terapevtskem procesu. »Vsak, ki me obišče, slej ko prej začuti, da čudeže ustvarja sam. Moja naloga je zgolj opremiti človeka z vsem, kar mu morda nihče nikoli ni povedal: v tebi je vse znanje, prisluhni si. V tebi je moč, začuti jo. Si energija, pravilno jo uporabi. Si misel, izbiraj jo pozorno. Si kreator, ustvarjaj v dobrobit vseh. To je edina pot do sreče.

Mojca, ali sami bolj zaupate intuiciji ali razumu?

Intuicijo in razum skušam dojemati skozi svoje delovanje kot enakovredna. Sem izrazito praktičen človek, zato povsod iščem tudi logiko ali vsaj »zdravo kmečko pamet«. Izkušnje in praksa v mojem delu so me sicer naučili, da te lahko razum ali logika tudi precej omejujeta. Na podlagi videza lahko na primer človeka precej na-

Fotografija: Arhiv sogovornice

Mojca je pred leti iz uspavanega stanja zbudil klic po preživetju, materin klic. Izguba mame ji je podarila priložnost, da spozna svoj dar.

robe ocenimo. Človek namreč prepogosto sodi, glas intuicije mora biti zato prvinski, očiščen strahov in sodb. Intuicija torej seže dlje, vidi tisto, česar oko ne zmore. Vidi v ozadje človeka. Močno verjamem v del možganov, ki je neizmerno zmogljiv procesor, to je področje, ki mu rečemo prilagodljivo nezavedno. Ta del možganov je sposoben hitrih uvidov, pravih odločitev in presoje. Intuicija je čudovit dar, vedno točen, zato mu nedvomno zaupam veliko bolj kot razumu, ki je že po svoji definiciji izredno omejen.

Pa se je zaupanja intuiciji sploh mogoče naučiti ali je to del naše osebnosti, našega načina življenja?

Intuicijo nosi v sebi vsak, res pa je, da na njo pozabljamo, je ne urimo. Možgani se skozi življenje razvijajo, rastejo. Enako velja za intuicijo. Če jo krepimo, sčasoma skozi prakso lahko spoznamo, da je ta čut neizmerno dosleden. Tako se počasi gradi zaupanje v »vedenje« o svetu, ljudeh, ki ga nosi posameznik v sebi. Res pa je, da imajo nekateri intuicijo položeno že v zibelko, torej ta možganski center je že samostojno tako razvit, da ti posamezniki zlahka vidijo in prebirajo informacijsko

biopolje človeka. Mnogi se ne zavedajo, da je za učinkovito intuicijo treba marsikaj postoriti na sebi. Uravnotešen, zdrav in etičen način življenja je osnova.

Ljudem ponujate pot do angelskega počutja. Je to sploh mogoče? Živimo vendar v svetu nenehnih stresov.

Seveda je mogoče. Misel – to ni mogoče – je miselna naravnost žrtve, ki najde tisoč izgovorov in okrog sebe prej kot ne vidi brezup. Kot prvo mora človek izbrati pravo, svojo pot, ne pot drugih. Ljudje pogosto izbirajo pot, kjer bi bili sprejeti, cenjeni, videni. A na njej trpijo, ker so izgubili sebe. Na njej igrajo vloge prijazneža, intelektualca, žrtve, deloholika ... v čemer se navsezadnje ne najdejo; največkrat se niti ne znajdejo. Pehajo se za navidezno varnostjo. Navezani na odnose, rezultate, cilje, imajo občutek, da je to pravi način. A žal ta zgodba vodi v frustracije, saj se pehajo za nečim, kar je minljivo. Delajo na silo, namesto skozi ljubezen, ustvarjalnost in kreativnost. Bojijo se samote, sebe, lastnih misli in vsega, kar bi lahko našli v nezavednem. Ko človek odvrže balast, ko uravnoteži svoje življenje, prehrano, čustvena nihanja in se poveže z lastnim bitjem, je počutje nedvomno angelsko. Toda kot povsod, tudi tu velja, da je treba zavihati rokave in za to nekaj narediti. Terapevt je zgolj orodje, brez sodelovanja posameznika angelskih občutij ni.

Pravite, da se s posameznikom ukvarjate celostno. Kako in kdo poišče vašo pomoč?

Namen celostnega pristopa je v prvi vrsti iskanje vzrokov za težave, v katerih se posameznik znajde. V naslednji fazi sledi ozaveščanje teh vzrokov in na koncu seveda njihova transformacija, s katero posameznik znova vzpostavi ravnovesje v organizmu; v stanju ravnovesja za vzroke ni prostora, brez vzrokov pa vemo, da tudi posledic ni. Pomoč torej iščejo tisti, ki bi v svojem življenju radi razumeli, zakaj se jim dogajajo določene zadeve (na primer nasilje v družini). Življenje poizkušajo doumeti širše in najti načine, metode in tehnike, ki bi ozdravile njihove čustvene bolečine, nezdrave odnose, odvisnosti ... K meni prihajajo ljudje, ki so izgubili ljubo osebo in jih je smrt pretresla tako, da ne vedo ne kod ne kam ... Ti ljudje so v družbi pogosto prezrti, ostajajo skriti, družijo se le s svojo bolečino. Prihajajo tudi poslovneži, ki nekaj dajo na glas intuicije. Pomen celostnega pristopa v praksi posameznik »najlažje« dojamemo preko temelja – natalne karte podzavesti. V njej posameznik izve, katere podzavestne vzorce, ki ga omejujejo, deduje po dedni liniji očeta in matere. Če povzamem ... zdravljenje na

eni strani obsega delo na sebi z ozaveščanjem (preko hipnoterapije in učenja o celostnem razumevanju človeškega bitja), na drugi strani pa podporo terapevta (z intuitivno izbranimi metodami, prilagojenimi vsakemu posamezniku – od individualnih meditacij, bioenergijskih terapij, energijskih masažnih terapij ...).

Vaše metode vključujejo intuicijo in znanja iz kitajske tradicionalne medicine, hipnoterapije in medijstva. Kaj pravzaprav je medijstvo?

Medijstvo je v nekoliko rigidnem slovenskem okolju še vedno tabu tema. Gre za pomoč ljudem, ki se z izgubo in s smrtjo ne zmorejo soočiti, zdravo žalovati in si nato dovoliti, da polno živijo naprej. Žalujejo po več let, nekateri celo dosmrtno. Zatrejo se radosti, ne vidijo perspektive. Medijstvo je namenjeno zdravljenju duše. Poskrbimo za razumevanje holističnega bivanja človeka in smrti kot sestavnega dela našega obstoja. Skozi otipljiv fenomen intuicije žalujočemu predamo sporočila tistih, ki jih v fizičnem telesu ni več. Pokažemo pa, da zavest ostaja za vedno. Predamo sporočila, ki so konkretna, pričajo o življenju pokojnika in jih žalujoči tudi prepoznajo. Mnogim to pomaga, da se odprejo zaupanju in si dovolijo na novo zaživeti, saj nas esenca ljubezni povezuje vekomaj.

S pomočjo hipnoterapije pomagata pri travmah iz otroštva ali podzavestnih strahovih?

Pod »našo streho« se od otroštva dalje nabira ogromno čustev, dogodkov in spominov. Mnogo jih potlačimo, ker so boleči. A kljub temu, da jih zaklenemo v deželo nezavednega, nas podzavest spremlja skozi življenje in vpliva na vsa področja našega življenja. Naša narava, človekova osebnost in karakteristike, ki so sicer posamezniku dane, se v določenih obdobjih izražajo bolj kot v drugih. Treba se je torej zavedati, da so tudi podzavestni vzorci, prepričanja, stanja – različne odvisnosti, praznina, ki jo čutimo v sebi, želje po konstantnih uspehih, pričakovanja, samoozbojanja, debelost, slaba samopodoba, pomanjkanje samozavesti itd. – samo odraz veselja, ki ga nosimo v sebi. Tega veselja se v celoti ne zavedamo, vidimo in doživljamo pa posledice v okolju, saj vsi delujemo v skladu s svojimi najglobljimi prepričanji. S pomočjo hipnoterapije se posameznik učinkovito odpira novim znanjem in miselnim prepričanjem in tako uspešno premaguje tudi nezavedne strahove, fobije in ostalo, kar ga omejuje.

Kaj pa odvisnosti? Danes je že skoraj vsak od nečesa odvisen ali na nekaj preveč navezan?

Res je. Odvisnosti je ogromno: od interneta, pornografije, glasbe, kemičnih opiatov, do odnosov. S slednjimi se ukvarjam najpogosteje. Pogost je primer, ko je mož alkoholik, žena pa ostaja z njim. Otroci so najšibkejši člen. Doma se o tem ne pogovarjajo, vsak živi svoje življenje. Postali so roboti, globoko v sebi ranjeni. Nihče ničesar ne spremeni, a vsak po svoje neznanško trpi. To je odvisnost; oseba ne zmore ničesar spremeniti, ker se boji sprememb. Boji se ostati brez teh navideznih odnosov, ki so včasih edino, kar človek misli, da ima. Te zgodbe niso preproste. Zahtevajo svoj čas, potrpežljivost in strokovnost.

Nudite celo poseben program za podjetnike. Slednji so v teh časih zagotovo v veliki stiski?

Za obisk se odločajo odprti podjetniki, ki razumejo moč misli in nezavednega. To so ljudje, ki so željni znanja in iščejo modrost izven rigidnih okvirov večine. Vedo, da kakor posameznik misli o svetu, o denarju, o svojih sposobnostih, tako tudi deluje. V skladu z delovanjem pridejo tudi posledice. »Dobre« ali »slabe«. Pravijo, da je recesija v glavi. Ta družba ima toliko, da bi vsi lahko živeli v obilju. Obisk podjetnika, ki želi skozi intuicijo in podzavest ozavestiti svojo podjetniško pot in sebe, ni pogost ... A tudi ni izjemna.

Ste komu že pomagali rešiti kakšen resen poslovni problem?

Verjamem, da sem marsikomu že pomagala objektivnejše osvetliti razmere, v katerih se je nahajal. Predvsem tu šteje razumevanje vzorcev, znotraj katerih se oseba vrti. Začaran krog je treba spoznati, ga razumeti in nato skozi delovanje preseči ustaljeno delovanje. Vse na svetu se zgodi za nas in skozi nas. In ko podjetnik to dojame, ve katera pot je prava.

A za neko poglobljeno spoznanje, iskanje rešitev verjetno ni dovolj le en ali dva obiska?

Odkritje. So ljudje, ki so prehodili že dolgo pot in si nabrali izkušnje, znanje. Pri takšnih je včasih potrebno čisto malo; po eni sami terapiji me kontaktirajo in poročajo o pozitivnih spremembah. So pa tudi takšni, ki pri meni začnejo od samega začetka. Učim jih spoznati sebe, svoje telo, prehrano, misli in čustva. Precejšen zalogaj. V tem primeru je čustvena inteligenca na razmeroma nižjem nivoju; tu je največ dela. Osoboditi ljudi sovraštva, jeze, krivde, ljubosumja ... Tu je torej potrebnih več obiskov. A nedvomno – to je naložba življenja, ki se obrestuje večkratno. To je ključ do miru in pristnega zadovoljstva.

Monika Kubelj